

Không Cho Phép Minh Quân

Tác Giả- Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Năm, 16 Tháng 6 Năm 2011 04:33

Nhiều người cho rằng chiến tranh đã kết thúc hơn 30 năm rồi, vậy là Việt Cộng cũng thay đổi rồi, sao lại chiến tranh hoài?

Với tôi, những bài học, những kinh nghiệm mà chúng ta đau mà thấy Cha Anh đã có với Việt Cộng nhắc tôi phải cảnh giác luôn luôn.

-Bài học số 1: Việt Cộng giết người ở Quốc Gia ngay trong thời kỳ phối hợp kháng Pháp, đánh Nhật, vì Việt Cộng muốn cướp quyền lãnh đạo đất nước, để có thể toàn quyền làm tay sai cho Cộng Sản quốc tế trước kia, và nay cho quan thầy Trung Cộng.

-Bài học số 2: Trong những cách thức ruồng rẫy, Việt Cộng đã giết bỏ bao người dân vô tội, giết ngay những người mà có lẽ chiến tranh bao lâu trước đó đã hào phóng bỏ ra vàng, tiền của đóng góp trong các cuộc chiến tranh cho Việt Cộng.

-Bài học số 3: Ký kết ngừng bắn với Việt Cộng chưa ráo máu thì Hồ Chí Minh xua ngay quân giết hàng ngàn đồng bào miền Nam vô tội trong Tết Mậu Thân 1968.

-Bài học số 4: Việt Cộng xé ngay bản hòa đàm Paris mà chúng ta ký 1973.

-Bài hß c sß 5: Trßng hß c Cai Lßy, nßi bao trß thß đang ßa bên trang sách, sao lßi là mßc tiêu pháo kích cßa Vißt Cßng? Sao Vißt Cßng lßi nhßn tâm bßn vào hàng ngàn đßng bào vô tßi đang trßn chßy “gißi phóng quân” trên đßi lß kinh hoàng?

-Bài hß c sß 6: “Nhà nßc thông báo đß nhân dân đßng tin vào các tin đßn thßt thißt. Nhà nßc sß không đßi tißn”. Và vißc đßi tißn, thßc chßt là mßt cußc ăßn cßp tài sßn cßa ngßi dân mißn Nam, đßc tißn hành chß mßt ngày sau đó. Đây là mßt nhóm thß phß cai trß, chß không phßi là mßt nhà nßc pháp trß. 500 đßng tißn Vißt Nam Cßng Hòa đßi lßy 1 đßng tißn Hß ! Vißt Cßng có cái gì đß mà đßi?

-Bài hß c sß 7: “Ngày mai em sß chß các con đßn đây thăm anh”, Mß tôi bßn rßn chia tay Ba tôi sau khi chß Ba tôi đßn đßa đßm tßp trung “cßi tßo”.

- “Em vß ráßng lo cho Thßy Mß và các con. Đêm nay chß cß nß anh sß bß đem đi nßi khác. Và em cũng đßng mong anh sß vß sau 10 ngày “, Ba tôi căn đßn.

- “Nhßng...Cách mßng thông báo tßp trung 10 ngày mà!”, Mß tôi trß lßi.

Ôi thßng thay cho ngßi dân hißn lành, thßt thß cßa đßt nßc tôi. Và chß cß đßu đó ß Hà Nßi, đã có mßt nhóm ngßi ngßi cßi khoßi trá.

Trên đây là mßt ít trong sß nhßng bài hß c “cß bßn” mà tôi luôn tß nhßc mình và “không bao giờ cho phép mình quên!”

Có nhißu ngßi cho rßng Vißt Cßng đã thay đßi rßi. Vßi tôi, Vißt Cßng chß là mßt loài tßc kß đßm và hß cßp. Nó thay đßi màu đß tßn tßi, đß tißp tßc lßa bßp, che đßy cái bßn chßt bßt bißn cßa chúng là tàn ác và dß hßn. Vßi nhßng ngßi cùng mßt dòng máu Vißt thì chúng chßng chßa mßt hành vi bßn thßu nào, nhßng vßi kß thù phßng Bßc, kß thù mà ngàn năm trßc cha ông ta đã chß mßt đßt tên, thì chúng lßi qußi gßi. Khi đßc bßn tin Giang Trßch Dân vào tßm ß Đà nßng, rßi vào Saigon gßp mßt hoa kißu Chß Lßn, sau đó mßi bay ra Hà nßi đß gßp bßn đàn em ß Ba

Đình, lòng tôi sôi sục cảm hận, tôi nhọc.

Với cái thuyền Tàu phù này, Việt Nam xem chừng chỉ là cái ao làng của nó. Khi được biết tin thuyền đắm du khách Trung Cộng phớt lờ, đón đầu các thuyền vớt trên đường phượt Saigon trong khi những người dân Việt bỏ cô lập, bỏ đi xa xa, tôi biết rằng tôi vẫn còn sáng suốt. Tôi vẫn thấy rõ cái tôi tôi, xui xẻ của Việt Cộng dù đang được che đậy dưới cái áo màu mè bên ngoài của một con tặc kẻ. Việt Cộng đã thay đổi?

Tôi may mắn có một người cha sáng suốt và những phân tích sắc bén, thuyết phục. Ông luôn là người đi đầu tiên tôi tìm đến để tham khảo và hỏi ý kiến khi nghe hoặc được thấy những biến động nào trong xã hội. Là một cựu quân nhân trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, tuổi ngoài 70, ông vẫn canh cánh trong lòng chuyện vớt mạng đất nước. “Muốn chừng Cộng, mình phải học là có tiền học là có quyền”, Ba tôi nói. Và trong tình thế không có cách hai, ông vẫn chừng Cộng theo cách riêng. Ông hun đúc tinh thần yêu nước cho con cháu trong gia đình qua các câu chuyện kể, qua những nhận định tình hình, nhắc nhở con cháu tận tâm tảo tần học tập để học mà quên cái của Việt Cộng. Ông nhắc con cháu dành chút thời gian tập viết thư, viết thư để viết hoa, nói dài chỉ nói về Việt-Mỹ nhân ngày Chiến Sĩ Trận Vong. Ông cũng nhắc đến với các cuộc biểu tình nghiêm túc trong cộng đồng. “Mình dù không làm được gì nhưng mình phải đi đến để thể hiện chính kiến của mình, đừng thấy đến đồng viên anh em”, ông thường nói như vậy. Ông đến với các buổi ra mắt sách có liên quan đến lịch sử, đến quân đội và luôn nhắc nhở mua sách để những đồng tình ít ỏi ông nhận được hàng tháng. Tôi được nghe rất nhiều lần từ những người bạn của ông, từ sự giao thiệp thân tình, “Mọi người gặp anh, tôi hiểu ra nhiều về ông quá!”.

Tôi luôn cũng nhắc theo Ba tôi tham gia các cuộc biểu tình nghiêm túc trong Cộng Đồng. Tôi phải giúp nhắc nhở Việt Nam cho các em như vậy hy vọng góp một bàn tay phá vỡ cái quy định 36 mà Việt cộng đã và đang cũng nhắc theo thể hiện tôi và họ qua sách báo, qua các chương trình ca nhạc của chúng. Tôi tranh thủ giờ ăn trưa trong công ty, để viết bài và tham gia tranh luận trên các diễn đàn với cũng nhắc “giành dân, lấy đất” với Việt cộng trên mạng để toán. Tôi luôn mua băng đĩa các chương trình ca nhạc, các tài liệu lịch sử để nhắc nhở các trung tâm, các cơ sở có được những chương trình Cộng rõ ràng. Tôi cũng nhắc nhắc thích cho các con tôi khi chúng thể hiện một vài lá cờ máu chúng thấy trong sách báo.

Bên bè tôi, có người cho tôi chừng Cộng của đoạn. Là người Việt nên tôi vẫn như Ông Bà ngày xưa có dạy “một câu nhàn, chín câu lành”. Tôi cũng cho mình là một người Công giáo kiên định và vững chắc. Chúa tôi có dạy rằng “Nếu có kẻ tát con má bên phải, con hãy đưa má bên trái cho kẻ đó tát”.

Kính thưa Ông Bà,

Viết xong ngày xưa đầy Ba con nời rưng sâu, chớ thỡ vớ khi Ba con khỏp khỏng trên đôi nờng gỏ vớ mớ t bớ nh ỏn sỏng thêm đớ c vài tháng là hỏt. Mớ y chớ em con bớ xỏp vào hàng cuớ i cùng trong xỏ hỏ i vớ “trúng” đớ mớ i “tiêu chuớ n” cớ a Viớ t Cớ ng, dân Bớ c di cớ – đớ o Công giáo – con Ngớ y quân Ngớ y quyớ n. Ngày xưa Viớ t Cớ ng gớ i chúng con là đớ đớ m bắm chân “đớ quớ c” thì nay là “khúc ruớ t ngàn đớ m”, mớ t khúc ruớ t mà hàng năm có thớ gớ i vớ trong nớ c gớ n 10 tở “tiớ n đớ quớ c”. Bao nhiêu đớ ng bào nghèo lê lỏt sỏng bên Cambodia hay còn kớ t lỏ i ở Philippines, bao nhiêu công nhõn làm “tỏi mớ i” khỏp nờ i, bao nhiêu cô gỏi bán thân khỏp vùng Đông Nam Á, thì sao không là “khúc ruớ t”?

Trớ c, Viớ t cớ ng giớ t dân miớ n Bớ c trong “cớ i cách ruớ ng đớ t”, chớ sỏng dân miớ n Trung trong Mớ u Thân, đầy đớ a, thớ tiêu quân cán chính miớ n Nam sau ngày “giớ i phớng”, nay Viớ t cớ ng lỏ i tiớ p tớ c cớ p đớ t cớ a bao ngớ i dân thớ p cớ , bẻ miớ ng, tiớ p tớ c tàn phá quờ hớ ng, phá bớ đớ o đớ c làm ngớ i. Ngớ i dân đớ chớ ng nhớ ng “mớ t nhớ n”, mà trăm ngàn “nhớ n”, mà “lảnh” vớ n không thớ y.

Ông Bà kính, làm sao có “lảnh” vớ i quớ ?

Lớ y Chúa, Viớ t Cớ ng đánh đớ ng bào con thớ thớ m trong “cớ i cách ruớ ng đớ t”. Viớ t Cớ ng chớ sỏng đớ ng bào con trong Tớ t Mớ u Thân. Viớ t Cớ ng đánh gia đớnh con và biớ t bao gia đớnh miớ n Nam tan nát sau “ngày giớ i phớng”. Viớ t Cớ ng đầy đớ a ỏp bớ c đớ n nờ i dân chúng miớ n Nam phớ i rớ i bớ quờ hớ ng vớ t biớ n Đông. Hàng ngàn ngớ i đớ bớ mình, đớ ô nhớ c, nhớ nhớ p đớ i tay hớ i tớ c. Nay Viớ t Cớ ng tiớ p tớ c đánh phá các Cớ ng Đớ ng ngớ i Viớ t hớ i ngoớ i, nờ i chúng con đang xỏy đớ ng lỏ i cuớ c sỏng mớ i cho thớ hớ mai sau. Lớ y Chúa, chớ ng nhớ ng cớ hai má chúng con đớ đớ cho Viớ t Cớ ng tát, mà toàn thân, lỏ c phớ ngũ tớ ng cũng tang thớ ng. Thì nay xin Chúa cho con theo câu “có lúc con phớ i hiớ n nhớ con trớ u, có khi con phớ i khôn ngoan nhớ con rớ n”. Tôi có cớ c đớan không khi tôi chớ ng Cớ ng hay Viớ t Cớ ng đớ thay đớ i chớng?

Tỏi sỏ còn chớ ng Cớ ng ngay cớ khi Viớ t Cớ ng không còn trên quờ hớ ng tôi. Ngày quờ hớ ng thanh bình, tớ sỏ vớ lỏ i vùng quờ Mớ Tho hiớ n hòa, mớ mớ t ngỏi trớ ng đớ y hớ c cho các em nhớ . Và lỏ ng trong nhớ ng bài hớ c Viớ t vắn, toán hớ c, tớ chớ c chớ n sỏ kớ cho các em nghe nhớ ng tớ i ỏc cớ a Viớ t Cớ ng, nhớ c cho các em nhớ ng kinh nghiớ m thớ ng đớu cớ a cha ông, vớ i mớ t hy vớ ng các em sỏ không bao giớ đớ cớ chớ nghĩa quớai thỏi này xuớ t hiớ n mớ t lỏ n nỏ a trên đớ t nớ c thân yờu đớ i bớ t kớ hớnh thớ c nỏo.

Không Cho Phép Mình Quên

Tác Giả: Nguyán Khánh Vũ

Thứ Năm, 16 Tháng 6 Năm 2011 04:33

Tôi viết bài này trong niềm tin rằng những người Chú, người Cô, những sĩ quan anh dũng của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa hy sinh trong cuộc chiến, những đứa em và bà con xa gần chết trên biển Đông, vì lý tưởng tự do./.